

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U PAZINU
Dršćevka 1, 52000 Pazin

P-70/2024-72

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Trgovački sud u Pazinu, po sutkinji Sonji Marinac Rumora, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja ADRIATIC OSIGURANJE d.d., OIB 94472454976, Zagreb, Listopadska 2, kojeg zastupa punomoćnik Antonio Šćulac, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Grgić & Partneri d.o.o. u Zagrebu, protiv tuženika BINA - ISTRRA, d.d., OIB 13439120211, Lupoglav, Zrinščak 57, kojeg zastupa punomoćnik Marko Kallay, odvjetnik u Odvjetničkom društvu KALLAY & PARTNERI u Zagrebu i umješaača BINA-ISTRRA UPRAVALJANJE I ODRŽAVANJE d.o.o., OIB 76757137512, Lupoglav, Zrinščak 57, kojeg zastupa punomoćnik Marko Kallay, odvjetnik u Odvjetničkom društvu KALLAY & PARTNERI u Zagrebu, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 8. svibnja 2025. u prisutnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika i umješaača, na ročištu za objavu presude 12. lipnja 2026.,

presudio je

I. Nalaže se tuženiku BINA - ISTRRA d. d., Lupoglav, Zrinščak 57, OIB: 13439120211, da tužitelju ADRIATIC OSIGURANJE d.d., Zagreb, Listopadska 2, OIB: 94472454976, plati iznos od 3.837,31 eura zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 19. ožujka 2020. pa do isplate, po stopi koja se do 31. prosinca 2022. određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, od 1. siječnja 2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na sve posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. po stopi određenoj, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

II. Nalaže se tuženiku da tužitelju naknadi trošak postupka u iznosu od 3.074,92 eura zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 12. lipnja 2026. pa do isplate po stopi određenoj, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

III. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 1.750,08 eura sa zakonskom zateznom kamatom od 12. lipnja 2026. pa do isplate.

Obrazloženje

1. Tužitelj je Trgovačkom sudu u Zagrebu 27. travnja 2021. podnio tužbu radi isplate iznosa od 3.837,31 eura u kojoj, u bitnome, navodi da se 22. studenog 2019., oko 06:30 sati, na cesti A8 - čvorište Kanfanar (A9) – Pazin – Lupoglav – Čvorište Matulji (A7), mjesto općina Pazin, dogodila prometna nesreća u kojoj je kasko osiguraniku tužitelja AGROPRODUKT d.o.o. Pula oštećeno teretno vozilo marke „FIAT“, tip „Doblo“, registarske oznake PU 654-TE, kojim je upravljala Ivana Perišić iz Valture, zaposlenica tužiteljeva osiguranika. Opisujući štetni događaj tužitelj navodi da je u predmetnoj nesreći ispred vozila osiguranog kod tužitelja nekontrolirano iskočila divljač, srna, sa njegove lijeve strane te da je došlo do udara vozila sa prednjom desnom stranom u divljač. Divljač je nakon udara pobjegla sa mjesta prometne nesreće. Na mjesto prometne nesreće izašli su policijski službenici, skicirali su prometnu nesreću, fotografirali, te utvrdili da se na oštećenim dijelovima vozila nalaze tragovi životinjskog porijekla. Tuženik da je izašao sa ophodarskom službom na mjesto nastanka prometne nesreće, te je utvrdio nastanak prometne nesreće i štete od divljači. Vozačica oštećenog vozila nije bila pod utjecajem alkohola, te protiv iste nije pokrenut prekršajni postupak niti joj je izrečena mandatna kazna.

2. Zbog navedenog tužitelj tvrdi da je osiguranik tužitelja pretrpio štetu od opasne stvari, kojom je gospodario ovdje tuženik i odgovoran je za štetu nastalu na prometnicama od opasnih stvari, obzirom da je dužan brinuti o opasnoj stvari (divljači), odnosno odgovorno obavljati opasnu djelatnost (sukladno općim propisima odgovornosti za štetu od opasne stvari i opasne djelatnosti, sve u skladu s odredbama članaka 1063. i 1064. Zakona o obveznim odnosima). Osim toga, da tuženik odgovara na temelju krivnje prema normativnim važećim propisima o uređenju njegovog djelokruga obaveza te sukladno odredbi članka 1084. Zakona o obveznim odnosima (posebni slučajevi odgovornosti).

3. Vozilo registarske oznake PU 654-TE, u vlasništvu tužiteljeva osiguranika AGROPRODUKT d.o.o., bilo je osigurano kod tužitelja policom kasko osiguranja motornih vozila br. K06860018467. Tužitelj je udovoljio odštetnom zahtjevu osiguranika AGROPRODUKT d.o.o. s obzirom na to da su uvjeti iz police kasko osiguranja motornih vozila ostvareni za isplatu odštetnog zahtjeva osiguranika. Tako je na ime imovinskog odštetnog zahtjeva tužitelj svome osiguraniku 19. ožujka 2020. isplatio iznos od 28.912,18 kuna.

4. Tužitelj se dalje poziva na odredbe Zakona o lovstvu i Pravilnika o sadržaju, načinu izrade i postupku donošenja, odnosno odobravanja lovnogospodarske osnove, programa uzgoja divljači i programa zaštite divljači. Tužitelj drži da tuženik, osim objektivne odgovornosti, odgovara i prema propisima koji zasebno uređuju njegovo polje odgovornosti i to po osnovi subjektivne odgovornosti pa se poziva na odredbe članaka 50. stavka 1. i članka 81. stavka 1. Zakona o cestama, na Pravilnik o prometnim znakovima, signalizaciji i opremi na cestama te na Pravilnik o održavanju cesta. Zaključuje da s obzirom na to da je došlo do istrčavanja divljači na autocestu, da tuženik nije poduzeo sve propisane mjere, kao ni ispunio svoje obaveze, usmjerene na zaštitu prometnica i prometa, te sačinjavanja valjanog programa zaštite divljači.

Tužitelj stoga temeljem odredbi članka 963. Zakona o obveznim odnosima, u svezi s člancima 1045., 1063., 1064. i 1084. Zakona o obveznim odnosima od tuženika potražuje isplatu utuženog iznosa.

5. Tuženik je u odgovoru na tužbu istaknuo prigovor mjesne nadležnosti Trgovačkog suda u Zagrebu. Istaknut je i prigovor promašene pasivne legitimacije. Obrazlaže da tuženik ne upravlja predmetnom dionicom niti održava predmetnu dionicu na kojoj je došlo do prometne nesreće s obzirom na to da je tuženik koncesionar javne ceste ali je poslove upravljanja i održavanja ustupio društvu BINA-ISTRA UPRAVLJANJE I ODRŽAVANJE d.o.o. Lupoglavu, Zrinščak 57, OIB: 76757137512, koje društvo, a ne tuženik, upravlja predmetnom dionicom. Tako da iz izvotka iz sudskog registra i predmeta poslovanja za društvo BINA – ISTRA UPRAVLJANJE I ODRŽAVANJE d.o.o. je razvidno da su za isto, i to kao jedine djelatnosti, navedeni poslovi održavanja i upravljanja dijelovima pojedinih dionica Jadranske autoceste.

6. Drži nejasnima, neosnovanima i nedovoljno obrazloženim tvrdnje tužitelja o obavljanju opasne djelatnosti od strane tuženika. Oспорava i navode tužitelja da bi osiguranik tužitelja pretrpio štetu od opasne stvari kojom gospodari tuženik i to kao u potpunosti neosnovane s obzirom na to da drži da nije obrazloženo na koji bi to način tuženik gospodario opasnom stvari, odnosno divljači. Ističe da je članak 1084. Zakona o obveznim odnosima neprimjenjiv u predmetnom postupku, i to prvenstveno obzirom da tuženik ne obavlja komunalnu djelatnost. Tuženik ujedno ističe da tužitelj, a sve kad bi sud smatrao da bi prethodno navedeni članak bio primjenjiv, niti na koji način nije dokazao da bi tuženik obustavio ili neredovito obavljao svoju djelatnost, odnosno da bi prethodno navedeno prouzročio predmetnu nezgodu, a slijedom čega da su svi navodi tužitelja vezano uz članak 1084. Zakona o obveznim odnosima u cijelosti irelevantni za predmet spora. Nadalje, drži neosnovanima i paušalnim navode tužitelja da bi tuženik u slučajevima naleta na divljač odgovarao po principu objektivne odgovornosti. Pitanje eventualne odštetne odgovornosti koncesionara u slučajevima naleta na divljač jasno i izričito je uređeno člankom 50. Zakona o cestama, kojim je propisano da za štetu odgovara koncesionar ukoliko na zahtjev osobe koja gospodari lovištem nije postavio prometnu signalizaciju. Međutim, da tužitelj nije dostavio odgovarajući dokaz iz kojeg bi proizlazilo da tuženik na opravdani zahtjev osobe koja gospodari lovištem ne bi postavio prometnu signalizaciju. Tuženik drži da u konkretnom slučaju valja utvrditi postoji li krivnja vozača za nastanak predmetnog štetnog događaja, a također ističe da je za štetu koju počinu divljač odgovorna osoba koja gospodari lovištem u kojem ta divljač stalno živi i to sve temeljem odredbe članka 83. Zakona o lovstvu, a koja odgovara po načelima objektivne odgovornosti. Stoga, da divljač na cesti predstavlja opasnu stvar, i to iz razloga što od divljači prijeti pojačana opasnost, pa za opasnu stvar odgovara imatelj, odnosno onaj kome je dana na upravljanje, a za štetu nastalu od naleta na divljač po principu objektivne odgovornosti odgovara lovoovlaštenik, a ne tuženik, i to sve temeljem članka 1063. Zakona o obveznim odnosima.

7. Osim navedenog, tuženik ističe i kako je paušalan i neosnovan navod tužitelja da tuženik ne bi poduzeo sve propisane mjere usmjerene na zaštitu prometnica i prometa. Upravo suprotno, tuženik ističe da je isti, odnosno društvo BINA – ISTRA UPRAVLJANJE I ODRŽAVANJE d.o.o, a koje je nadležno za održavanje i upravljanje Istarskim Ipsilonom, uz sve zakonom propisane mjere osiguranja sigurnog

prometovanja, poduzeo i dodatne mjere kojima se osigurava da prometnica bude sigurna za prometovanje. Tako ukazuje da su svih 40 km dionice Istarskog Ipsilona u poluprofilu u potpunosti opremljeno prometnim znakovima za zaštitu od divljači, odnosno da su još tijekom 2015. uz dionicu koja nije u punom profilu postavljeni katadiopteri koji svjetlosnim i zvučnim signalima odbijaju divljač od prometnice. Da se ophodnja dionice provodi u intervalima češćim od propisanih pozitivnim propisima. Da služba održavanja najmanje četiri puta godišnje vrši provjeru ispravnosti zaštitne žičane ograde, a pregledima dionice od strane nadležnih inspekcijskih tijela, koji se pregledi provode najmanje deset puta godišnje, nije utvrđen niti jedan nedostatak u odnosu na opremu. U konkretnom slučaju da je iz potvrde policije razvidno da nije utvrđena bilo kakva eventualna neispravnost ceste na mjestu prometne nezgode i/ili opreme, odnosno zaštitne žičane ograde. Tuženik prilaže dozvolu Ministarstva zaštite okoliša, prostornog uređenja i graditeljstva od 28. listopada 2011., KLASA: UP/I-361-05/11-01/71, Ur.br.: 531-18-1-2-609-11-7, iz koje da je razvidno da su ispunjeni svi uvjeti za izdavanje konačne dozvole za uporabu, odnosno da su i zaštitna žičana ograda kao i drugi elementi i oprema autoceste postavljeni u skladu sa pozitivnim zakonskim propisima, kao i izvješće o tehničkom pregledu, a kojim je potvrđeno kako ne postoje nepravilnosti na dionici odnosno da je ista sigurna za prometovanje. Zbog svega navedenog predlaže sudu odbaciti tužbu, a podredno odbiti tužbeni zahtjev.

8. Rješenjem poslovni broj P-760/2021-23 od 6. srpnja 2022. Trgovački sud u Zagrebu oglasio se mjesno nenadležnim i odlučio da će predmet ustupiti naslovnom sudu kao mjesno nadležnom sudu. Navedeno rješenje potvrđeno je rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-3540/2022-2 od 8. prosinca 2023.

9. Po zaprimanju predmetnog spisa naslovni sud nije odbacio tužbu s obzirom na to da je ocijenjeno da je tužba uredna, odnosno da sadrži sve što je potrebno da bi se po njoj moglo postupiti (članak 106. stavak 2. i članak 186. stavak 1. Zakona o parničnom postupku, "Narodne novine" broj 53/91., 91/92., 112/99., 129/00., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 96/08., 84/08., 123/08., 57/11., 148/11. - službeni pročišćeni tekst, 25/13., 89/14., 70/19.; u daljnjem tekstu - ZPP).

10. Croatia osiguranje d.d. Zagreb podneskom od 11. studenog 2024., a po primitku obavijesti trećoj osobi o parnici, očitovalo se da se neće miješati u predmetnu parnicu na strani tuženika.

11. Tuženik je u podnesku od 14. studenog 2024. izjavio da ne osporava navode tužitelja o tomu da je tužitelj na dan štetnog događaja sa društvom AGROPRODUKT d.o.o. Pula imao sklopljen ugovor o kasko osiguranju motornog vozila te da je tužitelj tom osiguraniku isplatio utuženi iznos.

12. U tuženikovu podnesku od 15. prosinca 2025. predloženo je da se o otpočetoj parnici obavijesti trgovačko društvo BINA – ISTRA UPRAVLJANJE I ODRŽAVANJE d.o.o. Lupoglav, a obzirom na to da je tuženik tom trgovačkom društvu prenio poslove upravljanja i održavanja predmetne autoceste (tzv. Istarski Ipsilon).

13. BINA – ISTRA UPRAVLJANJE I ODRŽAVANJE d.o.o. Lupoglav podneskom od 15. prosinca 2025. očitovalo se da ima pravni interes za stupanje u parnicu jer mu je tuženik kao koncesionar javne ceste prenio poslove upravljanja i

održavanja javne ceste. Čitanjem izvotka iz sudskog registra za BINA – ISTRA UPRAVLJANJE I ODRŽAVANJE d.o.o. Lupoglav (list 674.-678. spisa) utvrđeno je da je predmet poslovanja tog društva održavanje i upravljanje dijela Jadranske autoceste, dionica Dragonja – Pula i Kanfanar – Pazin – Matulji, slijedom čega je raspravnim rješenjem poslovni broj P-70/2024-56 od 16. prosinca 2025. prihvaćeno sudjelovanje umješača BINA – ISTRA UPRAVLJANJE I ODRŽAVANJE d.o.o. Lupoglav (članak 206. stavak 1. ZPP-a).

14. Sud je proveo dokaze čitanjem dokumentacije priložene spisu, iskaza svjedoka Ivane Perišić (iskaz na listu 592. spisa), Marka Krstačića (iskaz na listu 630. i 710. spisa), provedeno je vještačenje biološkog materijala (list 616.-622. spisa), uviđaj (list 629. spisa) i prometno vještačenje (list 636.-543. spisa i 684. spisa). Nije uzet u obzir prijedlog tuženika za saslušanjem svjedoka Ivana Šurana s obzirom na to da tuženik taj dokazni prijedlog nije iznio do zaključenja prethodnog postupka (članak 461.a stavak 2. ZPP-a).

15. Na temelju provedenog dokaznog postupka ovaj sud zaključuje da je tužbeni osnovan.

16. Tužitelj zahtijeva da mu tuženik isplati iznos od 3.837,31 eura koji je iznos tužitelj prethodno isplatio svom osiguraniku na ime popravka vozila oštećenog 22. studenog 2019., na cesti A8 - čvorište Kanfanar (A9) – Pazin – Lupoglav – Čvorište Matulji (A7), mjesto općina Pazin. Tužitelj tvrdi da je do oštećenja vozila tužiteljeva osiguranika došlo uslijed naleta divljači na vozilo tužiteljeva osiguranika.

17. Tuženik ne osporava da je tužitelj na dan štetnog događaja sa društvom AGROPRODUKT d.o.o. Pula imao sklopljen ugovor o kasko osiguranju motornog vozila te da je tužitelj tom osiguraniku isplatio utuženi iznos. Međutim, sporna je osnova i visina tužbenog zahtjeva te prigovor promašene pasivne legitimacije.

18. Prigovor promašene pasivne legitimacije ocijenjen je neosnovanim s obzirom na to da je nesporno tuženik taj koji je koncesionar javne ceste na kojoj je došlo do predmetnog štetnog događaja, a po ocjeni ovoga suda činjenica da je poslove održavanja i upravljanja povjerio društvu BINA – ISTRA UPRAVLJANJE I ODRŽAVANJE d.o.o. Lupoglav ne otklanja odgovornost tuženika kao koncesionara. S obzirom na to da je poslove održavanja i upravljanja prenio trećoj osobi prema istoj je ovlašten postavljati eventualne regresne zahtjeve.

19. Ministarstvu unutarnjih poslova, Centru za forenzična ispitivanja, istraživanja i vještačenja „Ivan Vučetić“ (u daljnjem tekstu – Centar Ivan Vučetić) povjereno je biološko vještačenje porijekla dlaka izuzetih sa vozila tužiteljeva osiguranika od strane policijskog službenika koji je provodio očevid. U nalazu se navodi da je Centru Ivan Vučetić dostavljeno više tragova nalik na dlake. Za mikroskopski pregled izuzeto je petnaest tragova nalik na dlaku. Po provedenom mikroskopskom pregledu doneseno je mišljenje da je biološki materijal životinjskog podrijetla te da dlake svojim morfološkim karakteristikama odgovaraju dlakama životinja iz porodice jelena (Cervidae). U mišljenju je navedeno da zbog velike sličnosti u histološkoj građi dlaka životinja unutar iste porodice mikroskopskim pregledom nije moguće odrediti životinjsku vrstu, odnosno razlikovati dlake jelena od dlaka srne.

20. Stranke nisu prigovorile nalazu i mišljenju Centra Ivan Vučetić. Nalaz i mišljenje sud prihvaća s obzirom na to da je isto sačinjeno objektivno i sukladno pravilima struke.

21. Na temelju iskaza svjedokinje Ivane Perišić utvrđeno je da je ista na dan štetnog događaja upravljala vozilom osiguranim kod tužitelja, a u vlasništvu trgovačkog društva AGROPRODUKT d.o.o. Pula, u kojem društvu je tada bila zaposlena. Sa suvozačem Markom Krstačićem kretala se iz Vodnjana prema Zagrebu ali je nakon Kanfanara na vozilo, gledano sa njene lijeve strane, naletjela srna u koju je udareno desnom stranom vozila. Kada je ugledala srnu započela je radnju kočenja. Na izričit upit svjedokinja je višekratno ponovila da se sigurno radilo o srni te je napomenula da to nije bilo prvi puta da vidi srnu. Dionica ceste bila je na dan štetnog događaja u cijelosti izgrađena kao autocesta uz koju je bila postavljena zaštitna žičana ograda. Svjedokinja se nije mogla prisjetiti kretanja divljači jer ju je uočila moguće sekundu prije samog udara. Osim toga, nije se mogla prisjetiti brzine kretanja vozila i mjesta na kojem je vozilo zaustavljeno. Na mjesto događaja pristupili su ophodari i policijski službenici, a vozilo je kasnije sa prometnice uklonjeno vučnim vozilom. Svjedokinja je potvrdila da je na fotografijama priloženim spisu na listu 521.-524. fotodokumentirano vozilo tužiteljeva osiguranika kojim je upravljala na dan štetnog događaja. Iskaz svjedokinje prihvaćen je s obzirom na to da je ocijenjeno da je životan i logičan te uzimajući u obzir da je sukladan spisu priloženoj dokumentaciji i fotodokumentaciji. Iskaz nije u suprotnosti sa nalazom i mišljenjem Centra Ivan Vučetić budući je po istom tijelu utvrđeno da su dlake izuzete sa vozila tužiteljeva osiguranika životinjskog podrijetla iz porodice jelena (Cervidae), a kojoj porodici, općepoznato, pripadaju i srne (Capreolus capreolus).

22. Svjedok Marko Krstačić, sukladno kazivanju svjedokinje Ivane Perišić, iskazao je da je do štetnog događaja došlo na dionici ceste na kojoj je proveden uviđaj (A8 – čvorište Kanfanar (A9) – Pazin – dionica Rogovići). U vozilu tužiteljeva osiguranika kretao se u svojstvu suvozača i to u pravcu Zagreba. Iako se radilo o jutarnjim satima još je uvijek bio mrak. Uočio je da životinja pretrčava sa druge strane ceste, preskače ogradu koja je dijelila prometni trak u pravcu Rijeke, od prometnog traka u pravcu Pule. Životinja je tu ogradu preskočila sa njihove lijeve strane, a kada je došlo do udara postalo mu je jasno da se radi o srni. U srnu je udareno prednjim desnim dijelom vozila te se po udaru životinja zarotirala. Prije udara bila je u trku. Sa sigurnošću je ustvrdio da se vozilo kretalo brzinom od oko 110 km/h. U odnosu na stanje prometnice na temelju iskaza svjedoka Marka Krstačića utvrđeno je da od dana štetnog događaja do provedbe uviđaja nije bilo promjena u uređenju prometnice.

23. Prihvaćen je i iskaz svjedoka Marka Krstačića budući je isti sukladan kazivanju svjedokinje Ivane Perišić, spisu priloženoj dokumentaciji i fotodokumentaciji, te nalazu Centra Ivan Vučetić. Ni po provedenom prometnom vještačenju nije utvrđeno da bi dinamika štetnog događaja bila drugačija od one iskazane po svjedoku.

24. Vještak Željko Petković, stalni sudski vještak prometne struke, podnio je nalaz i mišljenje (list 636.-643. spisa). Vještak je po provedenom uviđaju, temeljem dokumentacije priložene spisu, fotodokumentacije i iskaza svjedoka zaključio da je do prometne nesreće došlo na dijelu kolnika A8, čvor Kanfanar - čvor Rogovići, dionica Žminj - Pazin, na oko 10 km + 900 m. Način događanja predmetnog štetnog događaja je nalet teretnog vozila osiguranika tužitelja "Fiat Doblo" na divljač. Naletni kontakt

ostvaren je udarom prednjeg desnog dijela i vrha vozila u istrčalu divljač. Na mjesto događaja nije izlazio lovočuvar Lovačkog društva „Vepar“ iz Pazina. Na mjesto događaja izašao je ophodar. Zbog izostanka relevantnih podataka temeljem kojih bi se preciznije utvrdila brzina kretanja vozila tužiteljeva osiguranika u trenutku naleta na divljač ista se analizirala temeljem iskaza svjedoka Marka Krstačića i to u veličini od 110 km/h, koja je ujedno i ograničavajuća za tu dionicu ceste A8. Vještak je zaključio da obim i veličina nastalih oštećenja na vozilu ukazuju na naletnu brzinu iskazanu po svjedoku od 110 km/h. Nadalje, vještak zaključuje da se divljač do mjesta naleta kretala na ukupnoj dužini puta od 6,00 m i u vremenu od 1,4 sekunde. Pojavu divljači na lijevom rubu kolnika vozačica vozila mogla je uočiti na udaljenosti od 42,7 m od mjesta naleta. Zbog navedenog, u konkretnoj prometnoj situaciji nalet na divljač nije bilo moguće izbjeći niti poduzimanjem kočenja vozila, a niti reagiranjem izmicanja vozila. Nalet je bilo moguće izbjeći pod uvjetom trenutnog snažnog kočenja vozila i brzini kretanja do 52 km/h. Međutim, stanje i uvjeti na prometnici nisu nalogali vožnju znatno nižom brzinom od ograničene brzine kretanja. U odnosu na štetu vještak je zaključio da je na vozilu osiguranika tužitelja nastupila djelomična šteta čiju je visinu utvrdio u iznosu od 7.093,10 eura.

25. Tuženik je prigovorio nalazu i mišljenju pa je na ročištu za glavnu raspravu održanom 16. prosinca 2025. vještak usmeno iznio nalaz i mišljenje, odnosno ostao pri pisanom nalazu i mišljenju te obrazložio da je za nalete vozila na divljač karakteristično to da često nemaju sve potrebne elemente da bi se mogla sa sigurnošću utvrditi naletna brzina vozila na divljač. Tako je u predmetnom slučaju uz utvrđena oštećenja na vozilu koja su razvidna sa spisu priloženih fotografija prihvatio veličinu brzine kretanja vozila od oko 110 km/h. Pojasnio je da pri ovakvim naletnim brzinama često dolazi i do djelomičnih amputacija dijelova divljači, a zasigurno i uginuća divljači, pa s obzirom na to da divljač nakon naleta nije pronađena mišljenja je da je naletna brzina moguće bila i manja ali se rukovodio brzinom iskazanom po svjedoku. Za izbjegavanje naleta na divljač od presudne je važnosti raspoloživost vremena koju ima vozač da bi mogao reagirati kočenjem vozila. Međutim, u konkretnom slučaju vozačica vozila imala je na raspolaganju 1,4 sekunde što je u noćnim uvjetima moguće tek za eventualno reagiranje kočenjem vozila ali nikako i za neko efektivno kočenje koje bi dovelo do izbjegavanja naleta. U odnosu na procijenjenu visinu štete obrazložio je da procjena i visina štete na vozilu se utvrđuje standardnom metodologijom koja je u primjeni gotovo kod svih osiguravateljskih kuća ili drugih institucija koje se time bave uz neke manje varijacije i specifičnosti. Stoga da se izračun troška popravka vozila bazira na izvidu štete gdje se taksativno navode oštećeni dijelovi koji su za zamjenu ili popravak, a uz cijenu rada i ostalog potrošnog materijala dolazi se do visine troška popravka vozila.

26. Sud je u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje vještaka ocjenjujući da je isto dano objektivno i sukladno pravilima struke. Po istaknutim prigovorima vještak je iznio daljnja obrazloženja nalaza i mišljenja. Iz pisanog nalaza i mišljenja vještaka te njegova usmenog kazivanja jasno proizlazi da je vještak detaljno proučio dostavljenu mu dokumentaciju, fotodokumentaciju, iskaze svjedoka, razmotrio predmet vještačenja i u konačnici na temelju nalaza iznio zaključak kojeg sud prihvaća.

27. U odnosu na stanje prometnice na kojem je došlo do predmetnog štetnog događaja na temelju iskaza svjedoka, a kako je i općepoznato, proizlazi da se ne samo na dan uviđaja već i na dan štetnog događaja radilo o punom profilu autoceste. Uz istu

je bila postavljena zaštitna žičana ograda. Tuženik je uz odgovor na tužbu priložio dokumentaciju iz koje proizlazi da je ishođena uporabna dozvola, proveden tehnički pregled, donesen godišnji plan ophodnje, provedena nabava smjerokaznih stupića sa „animal reflektorom“ i „animal guardian sustavom“. Iz zapisnika o očevidu (list 363.-365. spisa) proizlazi da na predmetnom dijelu autoceste nije bio postavljen prometni znak opasnosti „Divljač na cesti“.

28. Čitanjem dokumentacije, isprava priloženih u spis, uvidom u fotodokumentaciju, te temeljem iskaza svjedoka i provedenih vještačenja, utvrđeno je da se 22. studenog 2019. na dionici ceste A8, čvor Kanfanar - čvor Rogovići, dionica Žminj - Pazin, na oko 10 km + 900 m, dogodila prometna nezgoda na način da je teretno vozilo osiguranika tužitelja "Fiat Doblo", registarske oznake PU 654TE, osigurano kod tužitelja, naletjelo na divljač, srnu. Vozilom je upravljala Ivana Perišić, a njen suvozač bio je Marko Krstačić. Ivana Perišić nije bila pod utjecajem alkohola (list 368. spisa). Nije bilo propusta u vožnji od strane vozačice Ivane Perišić. Na predmetnoj dionici brzina kretanja vozila bila je ograničena na 110 km/h, a na istoj nije bio postavljen prometni znak opasnosti „Divljač na cesti“. Uz predmetnu dionicu autoceste bila je postavljena zaštitna žičana ograda. Nadalje, utvrđeno je da su policijski službenici na vozilu tužiteljeva osiguranika na prednjem braniku sa desne strane pronašli tragove smeđe boje. Provedbom biološkog vještačenja utvrđeno je da su izuzete dlake životinjskog podrijetla te da su pripadale životinji iz porodice jelena pa je temeljem biološkog vještačenja i iskaza svjedoka utvrđeno da je vozilo tužiteljeva osiguranika naletjelo na divljač, srnu. Vozačica nije imala tehničkih mogućnosti poduzeti radnju kočenja kojom bi izbjegla nalet na divljač. Uslijed naleta vozila tužiteljeva osiguranika na divljač na istome je nastala šteta koja je fotodokumentirana, a temeljem nalaza i mišljenja vještaka utvrđena je visina štete u iznosu od 7.093,10 eura.

29. Na dan štetnog događaja na snazi je bio Zakon o cestama („Narodne novine“, broj 84/2011., 18/2013., 22/2013., 54/2013., 148/2013., 92/2014.). Prema odredbi članka 50. stavka 1. i 2. Zakona o cestama za štetu trećim osobama nastalu na javnoj cesti zbog naleta na divljač odgovara se po osnovi krivnje, te pravna osoba koja upravlja javnom cestom, odnosno koncesionar odgovara za štetu nastalu na javnoj cesti ukoliko javna cesta, na zahtjev osobe koja gospodari lovištem, nije označena prometnom signalizacijom i opremom sukladno posebnim propisima.

30. Sukladno stavu Vrhovnog suda Republike Hrvatske (odluka poslovni broj Rev-1004/2022-2 od 3. rujna 2024.) odgovornost pravne osobe koja upravlja javnom cestom odnosno koncesionara ne iscrpljuje se samim pravilnim i propisnim postavljanjem signalizacije i opreme na cesti nego su oni odštetnopravno odgovorni i u slučaju kada je do nezgode došlo upravo uslijed neprimjernog održavanja javne ceste, jer u suprotnom do izlijetanja divljači na autocestu ne bi došlo. Naime, redovito održavanje autoceste uključuje poduzimanje odgovarajućih mjera i radnji sa svrhom održavanja prohodnosti i tehničke ispravnosti cesta, ali i sa svrhom održavanja i omogućavanja sigurnog i neometanog prometa na autocesti. Prema odredbi članka 1045. stavka 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“, broj 35/2005., 41/2008., 125/2011., 78/2015., 29/2018., u daljnjem tekstu - ZOO) tko drugome prouzroči štetu, dužan je naknaditi je ako ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivnje pa da bi se oslobodio odgovornosti na tuženiku je bio teret dokazivanja činjenice da nije bilo propusta u održavanju autoceste odnosno da je šteta nastala bez njegove

krivnje, pri čemu tužitelj nije dužan konkretizirati svaki pojedini propust ili štetnu radnju zbog kojih se divljač zatekla na kolniku autoceste. Vrhovni sud Republike Hrvatske je u više svojih odluka (primjerice: Rev-x 230/12-2 od 8. studenoga 2012., Rev 873/2017-2 od 16. veljače 2021. i Rev 1272/2021-3 od 24. svibnja 2023.) izrazio pravno shvaćanje da upravo činjenica da se divljač našla na kolniku autoceste ukazuje na to da je ili u zaštitnoj ogradi postojala rupa ili procjep, ili da zaštitna ograda nije bila pravilno postavljena da spriječi ulaz divljači na autocestu, jer se u suprotnom ne bi moglo dogoditi da se divljač nađe na prostoru kolnika autoceste, a za to po načelu pretpostavljene krivnje odgovara tuženik (članak 1045. ZOO-a). Iz zapisnika o očevidu i iskaza svjedoka ne proizlazi da je na dan šetnog događaja na predmetnoj dionici autoceste zaštitna žičana ograda bila oštećena, imala rupu ili procjep. Međutim, po provedbi predloženih dokaza utvrđeno je da je na predmetnu dionicu autoceste prispjela divljač na temelju čega je zaključeno da zaštitna žičana ograda nije adekvatno postavljena da spriječi ulaz divljači na autocestu, odnosno da tuženik nije poduzeo sve radnje kako bi se promet po predmetnoj javnoj cesti mogao održavati na način da je omogućeno sigurno prometovanje svih sudionika u prometu jer da jest životinja ne bi dospjela na autocestu. U prilog zaključku da je zaštitna žičana ograda bila neadekvatno postavljena ukazuje i činjenica da divljač nakon šetnog događaja nije pronađena, a što podrazumijeva da je ista nakon šetnog događaja (ponovno) uspjela preskočiti zaštitnu žičanu ogradu. Slijedom svega navedenog, valjalo je u cijelosti prihvatiti tužbeni zahtjev, kako je odlučeno u točki I. izreke.

31. Tuženiku je naloženo plaćanje utuženog iznosa od 3.837,31 eura. Nesporno je da je navedeni iznos isplaćen po tužitelju. Spisu je priložen račun društva AUTO BENUSSI d.o.o. Pula (list 76. spisa) na iznos od 36.369,35 kuna, koji je po tužitelju priznat u iznosu od 28.912,18 kuna. Iz ispisa naloga za plaćanje (list 79. spisa) proizlazi da je nalog za isplatu dan 19. ožujka 2020. Tužitelj od dana isplate naknade ostvaruje pravo na zatezne kamate i to po stopi koja se primjenjuje za ostale odnose. Odluka o stopi je sukladna izmjenama odredbe članka 29. stavka 2. ZOO-a ("Narodne novine" broj 114/22., 156/22., i 155/23.).

32. Odluku o parničnom trošku sud je donio na temelju odredbe članka 154. stavka 1. ZPP-a.

33. Kako je tuženik u cijelosti izgubio parnicu isti je u obvezi tužitelju naknaditi troškove postupka. U točki II. izreke presude naloženo je tuženiku da tužitelju naknadi trošak postupka koji se odnosi na sastav tužbe u iznosu od 250,00 eura, u skladu s Tbr. 7. t. 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine", broj 138/23.; u daljnjem tekstu – Odvjetnička Tarifa), po 125,00 eura za zastupanje na ročištima održanim 15. studenog 2021., 30. listopada 2024. i 26. ožujka 2026., u skladu s Tbr. 9. t. 2. u vezi s Tbr. 7. t. 1. Odvjetničke Tarife, po 250,00 eura za zastupanje na ročištima održanim 20. ožujka 2025., 10. listopada 2025., 16. prosinca 2025. i 8. svibnja 2026., u skladu s Tbr. 9. t. 1. u vezi s Tbr. 7. t. 1. Odvjetničke Tarife, iznos od po 250,00 eura za sastav podneska od 13. prosinca 2021. kojim se očitovao na sadržaj spisa MUP-a i za sastav podneska od 3. studenog 2025. kojim se očitovao na nalaz i mišljenje vještaka, u skladu s Tbr. 8. t. 1. u vezi s Tbr. 7. t. 1. Odvjetničke Tarife, iznos od 791,55 eura koji je utrošen pri provedbi vještačenja iz predjuma kojeg je tužitelj uplatio 17. srpnja 2025. (od uplaćenih 800,00 eura neutrošeni iznos od 8,45 eura biti će vraćen tužitelju). Priznat je i iznos od 158,37 eura na ime sudske pristojbe na presudu. Na dosuđeni iznos troškova parničnog postupka u točki II. izreke tuženiku je

naloženo i plaćanje zatezних kamata od dana donošenja ove presude do isplate (članak 151. stavak 3. ZPP-a) po stopi koja se primjenjuje na ostale odnose.

34. Tužitelju je u točki III. izreke odbijen zahtjev za nagradu za sastav podnesaka od 14. listopada 2021., 11. studenog 2021., 6. svibnja 2022., 1. lipnja 2022. i 5. srpnja 2022. jer je ocijenjeno da isti nisu potrebni za vođenje parnice (članak 155. stavak 1. ZPP-a). Odbijen je više zatraženi trošak za zastupanje na ročištima održanim 15. studenog 2021., 30. listopada 2024. i 26. ožujka 2026., više zatraženi trošak na ime predujma za troškove vještačenja, kao i više zatraženi trošak sudske pristojbe na presudu.

U Pazinu, 12. lipnja 2026.

Sutkinja

Sonja Marinac Rumora

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv presude dopuštena je žalba Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog suda u roku od petnaest dana računajući od održavanja ročišta za objavu presude, ako je stranka bila uredno obaviještena o održavanju ročišta za objavu, odnosno od primitka prijepisa presude, ako stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu presude.

Presuda ili rješenje kojim se završava spor u postupku u sporovima male vrijednosti može se pobijati samo zbog pogrešne primjene materijalnog prava i zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. ZPP-a, osim zbog povrede iz članka 354. stavka 2. točke 3. ZPP-a (članak 467. stavak 1. ZPP-a).

U postupku u sporovima male vrijednosti žalba protiv presude ili rješenja ne odgađa ovrhu, osim ako sud koji donosi presudu ili rješenje, iznimno, po službenoj dužnosti, obrazloženim rješenjem, odredi drukčije (članak 467.a ZPP-a).

DNA:

- Tužitelju po punomoćniku, uz nalog za plaćanje sudske pristojbe na presudu,
- Tuženiku po punomoćniku,
- Umješacu po punomoćniku.

Broj zapisa: **9-30889-56813**

Kontrolni broj: **0bf6b-daa1b-44f74**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=SONJA MARINAC RUMORA, L=PAZIN, O=TRGOVAČKI SUD U PAZINU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Pazinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.